

[Arne Melchior]

samfundets regler må føre til, at forskellige omstændigheder behandles forskelligt, for at man kan undgå uretfærdigheder.

Det lyder flot at sige, at når man har et hus, må man også have lov til at bo i det, og når man har en bil, må man også have lov til at køre i den. Men man skal sandelig rette sig efter færdselsreglerne. Samfundet må opstille visse nødvendige regler. Og det er klart, at den kommune, der har mange tusind sommerhuse og relativt få fastboende, skattebetalende indbyggere, kan komme ud for økonomisk ruin eller noget i den retning, hvis den bliver behandlet ganske på samme måde som en kommune, der har nogle få hundrede sommerhuse.

Jeg håber, at det kan trænge ind, for det er et meget væsentligt lovgivningsmæssigt princip, der her skiller Fremskridtspartiet og tilsyneladende resten af Folketinget.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg vil blot sige til hr. Arne Melchior, at hvis hr. Arne Melchior ønsker, at denne sag skal fremmes, og hvis hr. Arne Melchior ønsker sommerhusejernes vel, så skal hr. Arne Melchior ikke ønske sig de forhold, der findes i dag.

Hr. Arne Melchior siger, at Fremskridtspartiets forslag er forenklet, og taler om lighed for loven osv., men den eksisterer ikke i dag. Selv i dispensationssagerne bliver de stakkels mennesker behandlet meget summarisk, og det vil hr. Arne Melchior kunne se, hvis han ser på, hvordan sagen mod hr. Ib Nielsen i Christiansfeld Kommune, en stakkels pensionist, behandles.

Det reelle i det er, at nu skal det flyde. Når hr. Arne Melchior stemmer nej til dette forslag, erkender hr. Arne Melchior, at tingene skal flyde frem til engang i 1990. Hvis hr. Arne Melchior havde læst betænkningens bidraget, ville hr. Arne Melchior slet ikke være gået på talerstolen i dag, for så ville hr. Arne Melchior have givet mig ret i, hvad jeg har sagt. Disse ting er ganske forfærdelige, og det værste af det er, at kammeradvokaten – og det vil jeg gerne have ministeren til at bekræfte – har givet politiet ret i, at det selv kan afgøre, om det vil rejse tiltale eller ej i sager, hvor der findes en lovgivning på området.

Det er derfor, at Fremskridtspartiet har sagt, at vi nu må have ændret de mærkelige tilstande på dette område. Vi ønsker området fuldstæn-

dig frit, men vi vil da også gå et skridt ad vejen ved blot at tage pensionisterne med.

Glistrup (FP):

Hr. Arne Melchiors analyse af, hvad der skulle være forskellen mellem Fremskridtssynspunktet og Centrum-Demokraternes og de andre partiers synspunkter i denne sag, var ikke nogen særlig dækkende eller særlig dybdeberende analyse.

Forskellen ligger ikke så meget i en diskussion af lighedsbegrebet. Den ligger mere i en diskussion af frihedsbegrebet. Centrum-Demokraterne og seks andre partier i Folketinget mener, at det, man skal sikre, er frihed for kommunen, den offentlige instans, der alt efter, hvordan kommunens særlige forhold skønnes at være af kommunalbestyrelsens flertal i den pågældende kommune, skal tage stilling til disse sager. Og bevares, det vil da være – det skal jeg gerne erkende, hr. Arne Melchior – et fremskridt, hvis det sker på noget som helst tidspunkt, i forhold til den nuværende retstilstand, hvor det jo simpelt hen bare principielt er forbudt at bo i sommerhus.

Men Fremskridtspartiet siger, at vi ikke skal ansøge dette ud fra, hvordan det tilfældige kommunalpolitiske flertal nu ser det, men vi skal kigge på det med det enkelte menneskes, den enkelte sommerhusejers briller. Det afgørende må være, om den familie, der ejer et sommerhus, ønsker at bo der, selv om det måske kan være lidt primitivt i februar måned. Nogle danske sommerhuse er jo efterhånden bedre end den helårsbeboelse, man har inde i byen, og som måske er tre eller fem generationer gammel, sådan at man i virkeligheden bor bedre i et sommerhus end i en ejendom, der af tilfældige historiske grunde har helårsstatus.

Det er altså Fremskridtspartiets mening, at vi må tage udgangspunkt i den enkelte families stilling, og ønsker familien at bo i det sommerhus, som den lovligt ejer, ja, så skal den også have lov til at gøre det, uanset om der skulle være et flertal i den pågældende kommunalbestyrelse, der måtte mene noget andet.

Her er det, at vi altså finder forskellen. Når man kigger på det med hr. Arne Melchiors briller, er det afgørende, det, der skal være i centrum, kommunalbestyrelsens synspunkter, men hr. Arne Melchior er lidt snæversynet, når han kun tænker på kommunalbestyrelserne i som-